

at omtale, at der i Udvalget har været nogen Stemning for at forandre Ordet „Skipper“ til den Betegnelse, som bruges i nyere Love, nemlig til „Skibsfører“. Den ærede Ordfører nævnte forskellige Love, hvori Ordet „Skipper“ er benyttet, nemlig Lovene om Sø- og Handelsretten i København af 19de Februar 1861, Lov om Søneringen af 11te Februar 1863, samt Lovene om Disciplin i Handelsflåde af 23de Februar 1866; men dertil skal jeg minde om, at fra 1867 bruger man det andet Udtryk. Jeg har ikke villet gøre det til Genstand for Vædringsforslag eller lignende, men har kun villet gøre opmærksom paa, at der i og for sig er noget uheldigt deri. Lovene af 1867 er ogsaa gaaet over til at bruge det andet Udtryk og har ændret det tidligere Udtryk, og i Lovene om Sønering, saaledes som den er forelagt her i Tinget, bruges ogsaa Ordet „Skibsfører“. Jeg synes, det maatte støde Juristernes Skønhedsans over for det systematiske at bruge 2 forskellige Udtryk. Jeg nævner dette, fordi det er omtalt i Betænkningen, men jeg har ikke villet stille Vædringsforslag derom, da Rådet jo er ligegyldigt, men det er mindre korrekt, at vi nu beskæftige os med 2 Lovforslag, af hvilke det ene bruger Ordet „Skipper“, og det andet, som vil komme herind om nogle Dage, bruger Ordet „Skibsfører“, som alle Love om den Slags Ting have benyttet siden 1867.

C. Sæge: Skønt der vel er et Par af de stillede Vædringsforslag, som have nogen større Rækkevidde, vil man erkende, at de Forandringer, som foreslaas, ere i Forhold til Lovforslagets Omfang af gennemgaaende ringe Betydning. De, som have fulgt Forhandlingens Gang ved 1ste Behandling, ville ikke have undladt at lægge Mærke til, at adskillige af de Indbendinger og Betæneligheder, som den Gang kom til Orde fra forskellige Sider, ikke have fundet Udtryk i Vædringsforslag til 2den Behandling. For mit eget Vedkommende er det saaledes Tilfældet, at der er adskillige Ting, som jeg den Gang fremdrog, foruden en hel Del andre, som jeg ikke har fremdraget, hvilke jeg i og for sig kunde sætte Pris paa at faa ændrede. Naar jeg imidlertid for en stor Del har undladt at stille saadanne

Vædringsforslag, ere Grundene hertil forskellige. For det første erkende vi jo alle, at der er et væsentligt Hensyn at tage til Lovforslagets skandinaviske Karakter. Ganste særlig erkender jeg for mit Vedkommende — og den samme Følelse har vistnok ogsaa gjort sig gældende hos de øvrige Medlemmer af Udvalget — at dette Hensyn træder os i dette Tilfælde i Møde personificeret i den ærede Ordførers Stikelse. — Vi erkende, at han har en saa stor Del af Æren for det udførte Arbejde, at det er ganske naturligt, at han føler sig mere eller mindre stærkt personlig knyttet til Lovforslagets Enkeltheder og derfor meget nødig har set Vædringer foretagne. Hensynet hertil har selvfølgelig ikke kunnet andet end paavirke Udvalgsmedlemmernes Holdning, og jeg tør sige, at dette har været en væsentlig Grund til den Nædebonhed, hvormed man har afholdt sig fra at stille Forslag om Vædringer, om hvilke det paa nogen Maade kunde siges, at de ikke vare strengt nødvendige. Men hertil kommer fornuftigvis ogsaa den Betragtning, at det ved Behandlingen af en Lov som denne er bedre at slutte Overenskomst i Udvalget angaaende de Vædringer, som man anser for de mest paatrængende, selv om det sker paa Bekostning af andre, som man anser for mindre nødvendige om end ønskelige. Thi man tør vistnok antage, at ikke saa af dette Ting's Medlemmer maaste ikke en Gang have læst Lovforslaget igennem, og mange ville i alt Fald erkende, at det omhandler Emner, som de have libet Rødstab til og ikke stor Interesse for. Det er derfor naturligvis bedre, at man i Udvalget søger at opnaa Enighed om de vigtigste Stridspunkter hellere end at lade det komme an paa en Afstemning i Salen, hvis Udfald altid vil mere eller mindre bero paa Tilfældigheder.

Jeg siger dette for at fremhæve, at der i og for sig paa mange Punkter efter min Opfattelse kunde have været Grund til at foretage yderligere Vædringer end just dem, som Udvalget har stillet Forslag om. Jeg vil heller ikke sige, at de Vædringer, vi til sidst ere blevne enige om, helt igennem ere affattede netop paa den Maade, som jeg anser for ønskelig. Særlig vil jeg dog kun henlede Opmærksomheden paa et enkelt Vædringsforslag, angaaende hvilket jeg vilde